

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200044
Dátum vydania rozhodnutia: 14.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200044.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): MACH TRADE, spol. s r.o., so sídlom Nítková ul., Sereď, IČO: 31 347 011, právne zastúpený: Advokátska kancelária Nagy&Zachveja, s.r.o., so sídlom Štúrova 11, Bratislava, IČO: 36 868 272, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar integrovaného povoľovania a kontroly, so sídlom Grösslingova 7152/5, Bratislava, IČO: 00 156 906, za účasti: SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., so sídlom Cukrovarská 726, Sereď, IČO: 31 568 386, právne zastúpený: VRBA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, IČO: 35 918 225, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6967-35353/27/2015/Pos zo dňa 30.11.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/6/2016-136 zo dňa 3.mája 2017, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť žalobcu zamietla.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 14S/6/2016-136 zo dňa 03.05.2017 podľa ust. § 190 v spojení s § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca sa v konaní domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia č. 6967-35353/27/2015/Pos zo dňa 30.11.2015 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, stále pracovisko Nitra č. 2339-24980/2015/Jak/370740105/Z4-KR zo dňa 28.08.2015 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) meniace a doplňujúce integrované povolenie vydané pre spoločnosti SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o. rozhodnutím č. 6851/0IPK-1527/05-Mz/370740205 zo dňa 12.12.2005 pre

činnosť „Kotolňa na výrobu tepla a pary“ v súvislosti so zmenou v prevádzke z dôvodu uvedenia stavby „Spaľovanie Bioplynu na kotle K2“ a vodnej stavby „Odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd z areálu býv. Niklová huta“ do užívania. Namietal, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov boli vydané v rozpore s príslušnými zákonnými normami a žalobca bol nimi dotknutý na svojich právach.

2. Žalobca v správnej žalobe poukazoval na to, že v rámci správneho konania o doplnenie povolenia pred správnym orgánom prvého stupňa opakovane namietal nemožnosť vydania kolaudačného rozhodnutia z dôvodu, že stavebník nemá akékoľvek právo ani iný vzťah, ktorý by ho oprávňoval na uloženie vedení inžinierskych sietí, ktoré sú potrebné na zabezpečenie prevádzky stavby uvádzanej do užívania. V súvislosti s tvrdením stavebníka, že na neho prešli alebo boli prevedené vecné bremená viaznuce na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu s obsahom - prístup, správa a údržba energetických sietí a potrebných rozvodov a kanalizácie zriadené v prospech spoločnosti Sereďský cukrovar, a.s. (časť jeho podniku súvisiaca s výrobou cukru mala byť prevedená na spoločnosť Cukrovar Nova a.s., ktorý sa v roku 2001 zlúčil so spoločnosťou Gemercukor a.s., táto si zmenila obchodné meno na SLOVENSKÉ CUKROVARY a.s. a neskôr aj právnu formu na spoločnosť s ručením obmedzeným) namietal, že jednostranný prevod vecného bremena (na Cukrovar Nova a.s.) bez dohody s povinným je v rozpore s povahou a účelom vecného bremena, pričom v zmysle § 151 ods. 1 Obč. zák. je na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám potrebný vklad do katastra nehnuteľností, ktorý na základe zmluvy o prevode časti podniku, od ktorého stavebník odvodzuje svoje údajné práva, vykonaný nebol. Podľa jeho vedomosti sa stavebník pokúšal o zápis zmeny subjektu oprávneného z vecných bremien v katastri nehnuteľností, jeho návrh v tomto smere však bol Okresným úradom Galanta odmietnutý. Samotná zmluva o prevode časti podniku nie je dostatočným právnym titulom na vykonanie vkladu do katastra nehnuteľností nakoľko neobsahuje špecifikáciu nehnuteľností, na ktorých majú byť zriadené vecné bremená, ani rozsah práv a povinností, ktoré majú byť obsahom vecných bremien. Vecné bremená zriadené v prospech určitej osoby (in personam) nie je možné jednostranne previesť, práva z nich vyplývajúce patria výlučne osobe oprávnenej z vecného bremena - spoločnosti Sereďský cukrovar a.s. Žalobca bol správnymi orgánmi upozornený, že jeho námietky majú občianskoprávny charakter, a preto si o uvádzaných skutočnostiach nemôžu spraviť právny záver, hoci ho podľa ustanovení stavebného zákona mali na občianskoprávne konanie odkázať a do jeho právoplatného skončenia stavebné konanie prerušiť (§ 137). Stavebník podľa žalobcu nemá uzatvorenú nájomnú zmluvu a nie je ani iný právny vzťah, ktorý by ho oprávňoval na uloženie inžinierskych sietí na podrobné mosty v areáli bývalej Niklovej huty, ktoré sú výlučným vlastníctvom žalobcu, nemá zabezpečený ani prístup k potrubným mostom za účelom údržby a opravy inžinierskych sietí. Stavebník nenadobudol vlastníctvo k potrubným mostom dražbou od spoločnosti Niklová huta š.p. v likvidácii dňa 29.06.1994 ako to tvrdil, predmetom dražby boli nehnuteľné veci - energetické hospodárstvo s technologickým zariadením a pozemkami, v zápisnici ani v jej prílohe nie je uvedené, že predmetom dražby boli aj potrubné mosty. Právo prechodu cez pozemky stavebník vyvodzuje z existencie vecných bremien zriadených v prospech oprávnených - jednotlivých vlastníkov pôsobiacich v areáli Niklovej huty, ktoré mu však podľa žalobcu neprislúcha z dôvodu neplnenia recipročnej povinnosti - úhrady primeranej odplaty spojenej s užívaním komunikácií, určenia výšky ktorej sa žalobca domáha v konaní 8Cb/29/2015 vedenom Okresným súdom Galanta. Podľa žalobcu uvedenie stavby do užívania nie je vo verejnom záujme, ale výlučne v individuálnom záujme stavebníka, ktorý by inak svoju podnikateľskú činnosť vykonával v rozpore so zákonom, pričom aplikácia ustanovenia § 137 stavebného zákona správnym orgánom nie je namieste, nakoľko napádané rozhodnutia nie sú opatreniami a nie je možné ich pod tento pojem subsumovať.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k veci navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uvádzal, že v konaní postupoval správne a podľa zákona a trvá na svojich záveroch obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia o odvolaní. Konštatoval, že právo z vecných bremien na listoch vlastníctva č. 407 a 3347 bolo na prevádzkovateľa prevedené postupne predajom a prevodom majetku: 1/ podľa zápisnice o dražbe z 29.06.1994 Niklová huta š.p. v likvidácii Sereď v dražbe predala spoločnosti Sereďský cukrovar, a.s. nehnuteľné veci - energetické hospodárstvo s technologickým zariadením a pozemkami, súčasťou ktorého boli aj rozvody a zariadenia (vrátane inžinierskych sietí a potrubných rozvodov), 2/ zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 18.11.1996 bolo v prospech oprávneného Sereďský cukrovar, a.s. vymedzené vecné bremeno tak, že mu strana povinná MACH TRADE, spol. s r.o. má umožniť prístup

pre správu a údržbu energetických sietí potrubných rozvodov (nadzemných aj podzemných) a kanalizácie, 3/ zmluvou a predajom časti podniku zo dňa 14.12.1998 bol predávajúcim Sereďský cukrovar, a.s. nadobúdateľovi CUKROVAR NOVA, a.s. predaný majetok cukrovaru týkajúci sa výroby cukru zahŕňajúci investičný majetok vzťahujúci sa na výrobu cukru, hmotný aj nehmotný, všetky zmluvy a práva vyplývajúce z administratívnych nariadení, dohôd a rozhodnutí súvisiace s výrobou cukru, všetky licencie, povolenia, registrácie, kvóty a oprávnenia potrebné na realizáciu výroby cukru, 4/ v roku 2001 bola spoločnosť CUKROVAR NOVA, a.s. zrušená bez likvidácie zlúčením so spoločnosťou GEMERCUKOR, a.s., ktorá následne zmenila obchodné meno na SLOVENSKÉ CUKROVARY, a.s. a neskôr aj právnu formu z akciovej spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným. Podľa žalovaného už zo zmluvy o zriadení vecného bremena z r. 1996 vyplýva, že vlastníkom energetických sietí a kanalizácie bol Sereďský cukrovar, a.s., keďže žalobca ako povinná osoba mu zriadením vecného bremena umožnil prístup pre správu a údržbu týchto sietí. Pokiaľ by žalobca bol vlastníkom potrubných mostov (o čom nepredložil žiaden dôkaz), ktoré sú realizované za účelom uloženia energetických sietí a tvoria s nimi jeden celok, spravoval a udržiaval by si ich vo vlastnej réžii a vecné bremeno by bolo bezpredmetné. Prevádzkovateľ je oprávnený zo šiestich vecných bremien zapísaných v katastri nehnuteľností na príslušných listoch vlastníctva, ktoré ho oprávňujú vykonávať na zaťažených pozemkoch činnosti povolené napadnutým rozhodnutím a vecné bremená súčasne poukazujú na vzťah prevádzkovateľa k pozemkom v zmysle § 58 stavebného zákona. V súvislosti so zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 02.12.1996 týkajúceho sa práva prechodu v prospech jednotlivých vlastníkov nehnuteľností pôsobiacich v areáli má žalovaný za to, že skutočnosť, či sa zmluvné strany dohodli alebo nedohodli na odplate za vecné bremeno, nemá žiaden vplyv na existenciu vecného bremena a na všetky práva oprávnenej osoby. Obsah vecných bremien a ich existenciu žalobca nespochybnil, jeho námietky smerovali k odplatnosti vecného bremena, preto sa inšpektorát pokúsil o dohodu medzi žalobcom a prevádzkovateľom a v záujme hospodárnosti a legality pokračoval v konaní. Nakoľko k dohode nedošlo, žalobcovi odporučil uplatnenie občianskoprávneho nároku na súde.

4. Do konania pribratý účastník SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o. sa vo veci vyjadril obdobne ako žalovaný, s tým, že oprávnenia prislúchajúce vlastníkovi inžinierskych sietí na prístup k nim a na ich údržbu boli podrobne rozobraté v rozhodnutiach správnych orgánov oboch stupňov a s týmito sa stotožňuje, rovnako ako s vyjadrením žalovaného k podanej žalobe. Poukazoval na to, že aj právna úprava obsiahnutá napr. v elektrizačnom zákone č. 79/1957 Zb. a v zákone o výrobe, rozvoze a spotrebe tepla č. 89/1987 Zb. predpokladá, že v prípade dovolenej výstavby inžinierskych sietí musí byť zabezpečený prístup vlastníka k týmto stavbám za účelom ich spravovania a udržiavania. Vecné bremená na správu a údržbu energetických sietí teda existovali v čase ich zápisu v prospech spoločnosti Sereďský cukrovar, a.s. priamo zo zákona a nakoľko ide o vecné bremeno viažuce sa k nehnuteľnosti, oprávnenie z neho prechádza spolu s vlastníctvom nehnuteľnosti. Má za to, že žalobca svoje tvrdené vlastnícke právo k potrubným mostom ničím nepreukázal, preto ani žalovaný jeho námietky nemohol považovať za podstatné, zabráňujúce v ďalšom konaní. Naopak, vlastnícke právo spoločnosti SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o. bolo preukázané predloženými dokumentami: zápisnicou o dražbe zo dňa 29.06.1994, zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 14.12.1998, rozhodnutím valného zhromaždenia spoločnosti CUKROVAR NOVA, a.s. o zániku spoločnosti jej zlúčením so spoločnosťou GEMERCUKOR, a.s. a úplným výpisom z obchodného registra. Za jednoznačne preukázaný považuje aj verejný záujem podrobne vysvetlený v odôvodnení rozhodnutia žalovaného a za neopodstatnenú námietku žalobcu týkajúcu sa odplatnosti vecných bremien, ktorá existenciu vecných bremien nespochybnuje.

5. Správny súd z pripojeného administratívneho spisu konštatoval, že námietky žalobcu vznesené v konaní Slovenskej inšpekcie životného prostredia o žiadosti stavebníka SLOVENSKÉ CUKROVARY s.r.o., týkajúce sa nedostatku postavenia stavebníka ako subjektu oprávneného z vecných bremien zriadených na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu a v súvislosti s tým neexistencie práva stavebníka na uloženie sietí súvisiacich so stavbou na konštrukciách potrubných mostov a k pozemkom, na ktorých majú byť siete uložené, ako aj neexistencie práva prechodu cez pozemky, na ktorých sú neverejné komunikácie, za účelom prístupu k stavbe sú námietkami občianskoprávneho charakteru,

spôsob vysporadúvania sa s ktorými upravuje ustanovenia § 137 stavebného zákona (s výnimkou námietky neuhrádzania odplaty za vecné bremená, ktorá hoci má občianskoprávny charakter, nedotýka sa žiadnej z podmienok posudzovaných v predmetnom správnom konaní, a preto nemôže byť dôvodom pre prerušenie konania, ani nie je dôvodné, aby si o nej správny orgán pre potreby konania urobil akýkoľvek úsudok okrem úsudku, že ide o námietku neovplyvňujúcu správne konanie).

6. Správny súd ďalej konštatoval, že pokiaľ sa týka namietaného nedostatku verejného záujmu, ako podmienky pre posúdenie námietky žalobcu stavebným úradom (§ 137 ods. 4), bolo potrebné sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa, v zmysle stanovísk ktorých samotným cieľom stavieb bolo zaistenie ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, nakoľko stavby riešia spaľovanie Bioplynu vyprodukovaného v čistiarni odpadových vôd, ktoré znižuje podiel spotreby konvenčných palív, čo má vplyv na vyprodukované emisie, ako aj odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd produkovaných v prevádzkach areálu, ktoré pred uvedením vodnej stavby do užívania boli bez predchádzajúceho čistenia odvádzané do rieky Váh.

7. Podľa názoru správneho súdu, verejný záujem na uvedení stavieb do užívania bol z uvádzaných skutočností bez ďalšieho zrejmy a nespochybniteľný, jeho danosť potvrdzuje aj stanovisko obce Dolná Streda zaznamenané v zápisnici a protokole o ústnom pojednávaní vo veci zo dňa 23.04.2015, podľa ktorého obec nemá námietky voči vydaniu kolaudačného povolenia a žiada o uvedenie stavby do užívania z hľadiska ochrany životného prostredia a verejného záujmu občanov obce vzhľadom na dlhodobé existujúce environmentálne záťažové nachádzajúce sa v katastri obce.

8. Správny súd konštatoval, že samotný postup správneho orgánu podľa § 137 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej aj „zákon č. 50/1976 Zb.“ alebo „stavebný zákon“) nevzbudzoval pochybnosti o zákonnosti jeho postupu. Stavebný zákon, ani zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ktorý sa na konanie podľa stavebného zákona vzťahuje (§ 140 zák. č. 50/1967 Zb.), opatrenie neupravujú ako osobitnú formu rozhodnutia aplikovateľnú iba pri rozhodovaní o špecifických zákonom vyhradených otázkach. V zmysle § 137 sú opatreniami jednotlivé povinnosti, obmedzenia, resp. podmienky ukladané účastníkom stavebného konania alebo aj tretím osobám v súvislosti so stavebným konaním v obsahu ktoréhokoľvek rozhodnutia a ako také sú aj obsahom rozhodnutia o zmene a doplnení integrovaného povolenia vydaného v prospech spoločnosti SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o.

9. Správny súd uviedol, že v konečnom dôsledku spôsob, akým sa žalovaný a správny orgán prvého stupňa s námietkami žalobcu, či už týkajúcimi sa tvrdeného nedostatku práva na užívanie účelových neverejných komunikácií alebo práv súvisiacich s vedením inžinierskych sietí, vysporiadali, možno považovať za správny, vychádzajúci z vyhodnotenia užívania stavieb v ich skúšobnej prevádzke a objektívneho, logického a vecne správneho vyhodnotenia v konaní predložených dôkazov, vrátane príslušných listov vlastníctva, zmlúv o zriadení vecných bremien a zmluvy o predaji časti podniku uzavretej dňa 14.12.1998 medzi obchodnými spoločnosťami Cukrovar Nova, a.s. a Sereďský cukrovar, a.s., následkom ktorej v zmysle § 477 Obch. zák. je prechod všetkých práv a povinností týkajúcich sa predávaného podniku alebo jeho časti na nadobúdateľa.

10. Správny súd uviedol, že pokiaľ preto žalovaný ako odvolací orgán, rozhodnutie ktorého je primárne preskúmaným v tomto konaní, nezistil pochybenia v postupe a rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, nedopustil sa nezákonnosti a poškodení práv žalobcu tvrdených týmto účastníkom.

11. Správny súd o náhrade trov v konaní úspešného žalobcu rozhodol s poukazom na skutočnosť, že tomuto účastníkovi v konaní žiadne trovy nevznikli, a o náhrade trov ďalšieho účastníka pribratého do konania uznesením súdu zo dňa 09.11.2016 podľa § 169 SSP s poukazom na to, že tento v konaní zastával procesné pozície úspešného účastníka.

II.

Kasačná sťažnosť

12. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/6/2016-136 zo dňa 03.05.2017 podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 438 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) Predmetný rozsudok krajského súdu považuje žalobca za nezákonný z dôvodu podľa § 440 ods. 2 písm. f/ a g/, nakoľko nesprávnym procesným postupom súd znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň rozhodol krajský súd na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že právne posúdenie nadobudnutia práv majúcich charakter vecných bremien krajským súdom považuje za absolútne nesprávne, v rozpore so základným princípom nadobúdania takýchto práv obsiahnutých v ustanovení § 151 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

14. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti zastával názor, že právo správneho orgánu urobiť si o vznesených občianskoprávných námietkach právny názor, má byť inštitútom využívaným iba výnimočne, a to za kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok v súlade s ustanovením § 137 ods. 4 stavebného zákona. Tieto však ako uviedol sťažovateľ, v predmetnom správnom konaní kumulatívne naplnené neboli, tak ako to sťažovateľ uviedol v bode IV kasačnej sťažnosti.

15. Sťažovateľ ďalej v kasačnej sťažnosti tvrdil, že právne posúdenie veci krajským súdom je nezákonné a nesprávne, a to vzhľadom na skutočnosť, že právo prechodu stavebníka cez zaťažené pozemky (v súlade so znením vecného bremena č. 3 a č. 4, tak ako ich sťažovateľ označil v podanej žalobe) podlieha recipročnej povinnosti stavebníka uhradiť primeranú úplatu spojenú s užívaním zaťažených pozemkov. V prípade nespĺnenia tejto recipročnej povinnosti, ktorá je obsahom vecného bremena č. 3 a č. 4 neprislúcha stavebníkovi právo prechodu cez pozemky nachádzajúce sa v areáli býv. Niklovej huty po neverejných účelových komunikáciách, a teda tento nemá zabezpečený prístup k predmetnej stavbe, za účelom jej prevádzky a zabezpečenia jej riadneho užívania.

16. Sťažovateľ považoval odôvodnenie napadnutého rozsudku za arbitrárne, tendenčné, bez splnenia základnej požiadavky presvedčivosti, ktoré sa pre odôvodnenie rozhodnutia v správnom súdnom konaní. Napadnutý rozsudok u sťažovateľa vzbudzuje vážne pochybnosti o správnosti záveru správneho súdu vo vzťahu k nedôvodnosti sťažovateľom podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

17. Sťažovateľ považoval za absolútne nesprávny a neudržateľný právny názor krajského súdu týkajúci sa nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu bez potreby vkladu do katastra nehnuteľností. Zároveň sťažovateľ považoval tento právny názor rozsudku za tak významný, že podľa jeho názoru je nevyhnutné a žiadúce, aby tento právny názor kasačný súd z hľadiska jeho správnosti a zákonnosti posúdil.

18. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tiež uviedol, že žiadal, aby v rámci dokazovania krajský súd zabezpečil stanovisko Okresného úradu Galanta - katastrálny odbor - a teda žiadal, aby získal informácie či sa stavebník pokúšal o zápis zmeny v subjekte oprávneného z vecných bremien a v prípade, ak áno, z akých dôvodov bol tento zápis zo strany Okresného úradu Galanta - katastrálneho odboru, odmietnutý. Správny súd však navrhnutý dôkaz nevykonal, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa s odmietnutím vykonania, resp. nevykonaním dôkazu navrhnutého sťažovateľom nevysporiadal. Takýto procesný postup zo strany krajského súdu považoval sťažovateľ za nezákonný v rozpore so základnými princípmi, na ktorých je postavený tak civilný sporový ako aj správny súdny poriadok. Sťažovateľ zároveň považoval odôvodnenie napadnutého rozsudku za arbitrárne, tendenčné, bez splnenia základnej požiadavky presvedčivosti, ktoré sa pre odôvodnenie rozhodnutia v správnom súdnom konaní vyžaduje. V odôvodnení rozhodnutia sa podľa názoru sťažovateľa správny súd obmedzil iba na konštatovanie o správnosti a zákonnosti postupu ako aj samotného rozhodnutia vydaného žalovaným, pričom neuviedol, na základe akých vykonaných dôkazov, skutkových okolností a zisteného skutkového stavu dospel k záveru o správnosti a zákonnosti rozsudku, a teda na základe akých záverov považuje za nevyhnutné žalobu sťažovateľa ako nedôvodnú zamietnuť. Sťažovateľ uviedol, že Krajský súd v Trnave v

odôvodnení napadnutého rozsudku iba opisuje jednotlivé tvrdenia a argumenty účastníkov konania bez zaujatia právneho názoru k nim a k zistenému skutkovému stavu. Napadnutý rozsudok tak u sťažovateľa vzbudil vážne pochybnosti o správnosti záveru krajského súdu vo vzťahu k nedôvodnosti sťažovateľom podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

19. Sťažovateľ ďalej v kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje za absolútne nesprávny a neudržateľný právny názor správneho súdu týkajúci sa nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu bez potreby vkladu do katastra nehnuteľností. (bod II písm. b/ odsek i/ sťažnosti). Zároveň považoval tento právny názor krajského súdu uvedený v napadnutom rozsudku za tak významný, že je podľa neho nevyhnutné a žiaduce, aby tento právny názor kasačný súd z hľadiska jeho správnosti a zákonnosti posúdil.

20. Sťažovateľ ďalej uviedol, že v rámci správneho konania, ako aj v konaní pred správnym súdom, poukázal na nezákonnosť rozhodnutia, okrem iného, aj v tom smere, že stavebník nemá právo na uloženie vedení inžinierskych sietí, uloženie ktorých je potrebné na zabezpečenie riadnej prevádzky stavby, ktorá sa mala kolaudačným rozhodnutím v rámci konania o zmenu a doplnenie integrovaného povolenia uviesť do užívania a toto právo na uloženie vedení inžinierskych sietí odvodzuje od vecných bremien (v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného označené ako vecné bremeno č. 1 a vecné bremeno č. 2.), kde ako oprávnený z vecného bremena vystupuje spoločnosť Sereďský cukrovar a.s., argumentujúc, že toto právo spoločnosti Sereďský cukrovar a.s. údajne prešlo spolu s prevodom časti podniku na spoločnosť Cukrovar Nova a.s., a teda v konečnom dôsledku na stavebníka.

21. Sťažovateľ primárne upriamil pozornosť súdu na ustanovenie § 151o ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že nadobudnutie práva, ktoré má charakter vecného bremena je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. Zmluva o prevode časti podniku, od ktorej stavebník odvodzuje svoje údajné práva na uloženie a údržbu inžinierskych sietí, mala byť právnym titulom, v súlade s ktorým sa malo realizovať vkladové konanie týkajúce sa nehnuteľností, na ktorých viaznu vyššie spomenuté vecné bremená.

22. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tiež uviedol, že považuje za zarážajúce, že krajský súd prijal záver o nepotrebnosti vykonať vklad do katastra nehnuteľností za účelom nadobudnutia práva majúceho charakter vecného bremena pri predaji podniku, a to s poukazom na ustanovenie § 477 Obchodného zákonníka, ktoré pojednáva iba o tom, čo je predmetom zmluvy o predaji podniku, avšak opomenul, že zákonná úprava predaja podniku nevyklučuje aplikáciu § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka. Práve naopak, použitie tejto úpravy je na zavŕšenie procesu nadobudnutia práva majúceho charakter vecného bremena, a to nepochybne aj pri predaji podniku - ak k predávanému podniku patria aj vecné bremená - nevyhnutná, nakoľko iba vkladom do príslušného katastra nehnuteľností nadobudne kupujúci právo majúce charakter vecného bremena, ktoré pôvodne patrilo predávajúcemu, a z tohto vecného bremena tak bude potom práve kupujúci oprávneným subjektom.

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na znenie § 137 ods. 4 stavebného zákona, ktoré za naplnenia tam stanovených podmienok pripúšťa, aby si správny orgán sám mohol urobiť úsudok o občianskoprávnej námietke, ak o nej nedošlo k dohode medzi účastníkmi konania. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti zastával názor, že napadnuté rozhodnutie nemá charakter opatrenia nariadeného príslušným správnym orgánom, tak ako to nesprávne prezentuje žalovaný. Sťažovateľ podotýkal, že zákon o územnom plánovaní používa pojem rozhodnutie a opatrenie ako dva rozličné pojmy, a preto sťažovateľ považoval za nevyhnutné, aby aj žalovaný dôsledne rozlišoval medzi pojmom opatrenie a rozhodnutie a nezamieňal ich. Podľa neho rozhodnutie o povolení užívania stavby nie je opatrením vo verejnom záujme, ale rozhodnutím, ktoré nie je možné subsumovať pod pojem opatrenie, a preto v tomto smere nebola aplikácia § 137 ods. 4 stavebného zákona na mieste a správny orgán teda nemal právomoc vysporiadať sa s občianskoprávnou námietkou.

24. Sťažovateľ taktiež považoval v kasačnej sťažnosti za nutné poukázať na skutočnosť, že práve z prílohy zápisnice o vykonanej dražbe bolo zrejmé, že stavebník vlastnícke právo k potrubným mostom

nenadobudol príklepom licitátora na vykonanej dražbe, tak ako stavebník uvádzal vo svojom vyjadrení. Stavebníkom predložený dôkaz - Zápisnica z vykonanej dražby spolu s prílohou - je irelevantný a v žiadnom smere nepotvrďuje tvrdenia stavebníka, nakoľko v zápisnici ani v prílohe nie je nikde uvedené, že predmetom dražby boli aj potrubné mosty.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, v kasačnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, po posúdení celej veci, zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

26. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že podľa neho v nej nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na zmenu jej právneho názoru. Vo svojom vyjadrení č. 3523-7347/27/2016/Šim zo dňa 03.03.2016 dodatočne detailne zdôvodnil svoje postupy. Následne v napadnutom rozsudku sa krajský súd jednoznačne a nepochybniteľne vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré uvádzal žalobca, preto žalovaný trval na svojich stanoviskách, stotožnil sa s rozsudkom správneho súdu a navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby predmetnú kasačnú sťažnosť zamietol a rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil.

27. Ku kasačnej sťažnosti sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril ďalší účastník konania, ktorý mal za to že krajský súd rozhodol správne. Vo svojom vyjadrení zastával názor, že skutková a právna argumentácia žalobcu je rovnaká a opakujúca sa bez adekvátneho prihliadnutia na tvrdené skutočnosti žalovaným a právnu argumentáciu účastníka. Účastník konania mal za to, že opakujúce sa sťažnostné body kasačnej sťažnosti vo svojej podstate neobjasnili nič nové a teda žalovaný neuniesol dôkazné bremeno pre potvrdenie svojich argumentov. Účastník preto požiadal vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby podľa ustanovenia § 461 SSP po preskúmaní zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na úhradu trov kasačného konania.

28. Sťažovateľ sa vo svojom vyjadrení ku vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti vyjadril, že zastáva názor, že rozhodnutie o povolení užívania stavby nie je opatrením vo verejnom záujme ale rozhodnutím, ktoré nie je možné subsumovať pod pojem opatrenie, a preto v tomto smere nebola aplikácia § 137 ods.4 Stavebného zákona na mieste a správny orgán teda nemal právomoc vysporiadať sa s občianskoprávnou námietkou žalobcu, keďže nešlo o opatrenie vo verejnom záujme a zároveň nebola daná hrozba nebezpečenstva z omeškania. Upriamil pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžp/6/2011zo dňa 19.01.2012, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, okrem iných tam uvádzaných skutkových a právnych záverov vyslovil názor, že ak sa stavebné orgány v rámci územného konania nevyporiadajú s občianskoprávnou námietkou týkajúcou sa vecného bremena súvisiaceho s pozemkom, na ktorom sa má stavba uskutočniť, rozhodnutie o umiestnení stavby je tak v rozpore so zákonom.

29. Sťažovateľ vo svojom vyjadrení ku vyjadreniu ku kasačnej sťažnosti požiadal konajúci súd, aby podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

30. Sťažovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu účastníka konania uviedol, že nie je na ťarchu žalobcu, ak v podanej kasačnej sťažnosti opätovne namieta rovnaké dôvody, pre ktoré považoval tak rozhodnutie žalovaného ako aj krajského súdu za nesprávne a nespravodlivé. Práve naopak, z uvedeného bolo zrejmé, že ani v rámci konania na Krajskom súde v Trnave nedošlo k náprave nastoleného stavu a žalobca sa tak nedočkal spravodlivého a po právnej stránke správneho rozhodnutia vo veci. Vzhľadom na to mal sťažovateľ za to, že podaná kasačná sťažnosť je dôvodná a žiadal, aby kasačný súd podanej sťažnosti v celom rozsahu vyhovel. V prípade úspechu žiadal žalobca priznať nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP), po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), boli splnené podmienky podľa § 449 SSP a kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP, po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

32. Kasačný súd poukazuje, že predmetom preskúmania správnym súdom bolo rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, vydané postupom podľa § 3 ods. 3 písm. a/ bod 3, bod 8, písm. b/, bod 1.2, bod 2, písm. f/ bod 1 a § 3 ods. 4 zákona č. 39/2013 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v spojení s ust. § 82 stavebného zákona postupom podľa § 19 ods. 1 zákona č. 39/2013 Z.z., ktorým správne orgány v dvojstupňovom konaní zmenili a doplnili integrované povolenie, ktoré bolo vydané pod č. 6851/OIPK-1527/05-Mz/370740205 zo dňa 12.12.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02.01.2006 v súlade so zmenami a doplneniami tohto rozhodnutia, špecifikovanými vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia, týkajúce sa „Kotolne na výrobu tepla a pary“ pre prevádzkovateľa SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Sereď, IČO: 31 568 386, v konaní o vydanie stavebného povolenia na zmenu stavby „Rekonštrukcia odtruskovania“, konanie o vydaní stavebného povolenia na stavbu „Spaľovanie Bioplynu na kotle K2“, a konanie o vydaní stavebného povolenia na stavbu „Odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd z areálu býv. Niklová huta“ (ďalej len „stavby“) do užívania, keď zmenu integrovaného povolenia vydal inšpektorát rozhodnutím č. 2339-24980/2015/Jak/370740105/Z4-KR zo dňa 28.08.2015 a zároveň prevádzkovateľ SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., IČO: 31 568 386 požiadal inšpektorát o povolenie na prevádzkovanie spaľovacieho zariadenia v osobitnom režime na dožitie v súlade s podaním č. Še/2910/13 zo dňa 22.10.2013, doručeným inšpektorátu Slovenskej inšpekcie životného prostredia dňa 24.10.2013.

33. Predmetom prieskumu bolo vydanie zmeny integrovaného povolenia pre uvedené prevádzky stavby a vodnej stavby do užívania. Žalovaný potvrdil správnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorým na základe žiadosti účastníka konania (zúčastnenej osoby v súdnom prieskume SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Sereď) zmenil a doplnil vydané integrované povolenie pre prevádzku stavby „Kotolňa na výrobu tepla a pary“ z dôvodu uvedenia do užívania stavby „Spaľovanie Bioplynu na kotle K2“ a vodnej stavby „Odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd z areálu býv. Niklová huta“ (ďalej len „stavby“).

34. Zhodne s názorom správneho orgánu, vyjadreného v preskúmanom správnom rozhodnutí, správny súd poukázal na prechod práv a povinností z bývalého štátneho podniku Niklová huta, štátny podnik v likvidácii, Sereď dražbou na vydražiteľa Sereďský cukrovar, a.s., Sereď, IČO: 31 412 050, ako aj na prechod práv a povinností z tohto subjektu na zúčastnenú osobu SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Sereď, IČO: 31 568 386, ako aj na zmluvy o zriadení vecného bremena v prospech tretích osôb, ktoré boli uzavreté medzi Niklová huta, š.p. v likvidácii, Sereď a žalobcom dňa 02.12.1996 a zmluva o zriadení vecného bremena medzi Sereďským cukrovarom, a.s., Sereď, IČO: 31 412 050 a žalobcom ako povinnou osobou zo dňa 18.11.1996, ako aj skutočnosť, že práva vydražiteľa Sereďský cukrovar, a.s., Cukrovarská 726, Sereď, IČO: 31 412 050 následnými úkonmi v konečnom dôsledku zmluvou o predaji časti podniku medzi predávajúcim CUKROVAR NOVA, a.s., Sereď, IČO: 36 229 687 a Sereďský cukrovar, a.s., Sereď, IČO: 31 568 386, ktorý sa neskôr pretransformoval z akciovej spoločnosti na s.r.o. (účastníka súdneho prieskumu - zúčastnenej osoby SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o.), došlo k predaju časti podniku, a to investičného majetku cukrovaru, vzťahujúceho sa na výrobu cukru vrátane hmotného a nehmotného majetku a ďalšieho príslušenstva technického zariadenia, špecifikovaného v

obsahu zmluvy o predaji časti podniku a jej príloh.

35. Žalobca v správnom konaní nerozporoval existenciu vecných bremien zmlúv, uzavretých medzi právnym predchodcom zúčastnenej osoby SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Sereď, navyiac zapísaných vecných bremien v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX, k.ú. S. G. a LV č. XXXX, k.ú. G., obec Dolná Streda a obec Sereď. Len tvrdil, že práva z týchto zmlúv, a to konkrétne zo zmluvy o zriadení vecného bremena medzi žalobcom a Sereďský cukrovar, a.s., IČO: 31 412 050, zo dňa 18.11.1996 môžu byť (podľa žalobcu) realizované len v prípade uzavretia dohody o určení odplaty za zriadenie vecných bremien, ku ktorej nedošlo, keď určenie výšky odplaty je predmetom konania pred civilným súdom, pre ktoré (konanie), podľa žalobcu, mal správny orgán správne konanie až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci určenia výšky odplaty za zriadenie vecného bremena, prerušiť.

36. K tejto námietke kasačný súd konštatuje, že sa zhoduje s názorom správneho súdu, vyjadreným v bode 9 rozsudku správneho súdu. Konštatuje, že žalobca nespochybnil existenciu vecných bremien zapísaných v katastri nehnuteľností v prospech účastníka konania SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., ktoré zaťažujú žalobcu, a to žiadnym hodnoverným spôsobom, preto je potrebné konštatovať, že hodnovernosť údajov, zapísaných v katastri nehnuteľností, čo sa týka zápisu vecných bremien obmedzujúcich práva žalobcu v prospech účastníka konania SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., nebola ani pred správnym súdom spochybnená s poukazom na ust. § 70 zákona č. 162/1995 Z.z.

37. Kasačný súd mal preukázané z LV č. XXX, k.ú. S. G., obec Dolná Streda, že vo vzťahu k nehnuteľnostiam uvedeným na LV, ktorých výlučným vlastníkom v celosti je žalobca, je v časti C ťarchy listu vlastníctva uvedené z LV XXX, k.ú. S. G., uvedené v časti C - Ťarchy Právo prechodu cez parc. č. 2149/32 a 2149/28 v LV č. XXX na parc. č. 2149/35 podľa V 182/95 zo dňa 26.1.1995 /Sereď v.z. 163/95/-v.z. 20/97 -108/97 por. č. 1 Vecné bremeno v prospech Sereďského cukrovaru a.s. pre prístup, správu a údržbu energetických sietí a potrubného rozvodu a kanalizácie, parc.č.2149/29, 2150/1, 2150/2, 2149/36, 2149/37, 2149/38, 2148/2, 2148/6, 2149/26, 2149/27, 2149/13, 2149/31, 2149/50 podľa č. V 23/97 zo dňa 29.1.1997-Sereď-vz 110/97 pod por.č.2-4; vecné bremeno pre povinnosť umožniť právo prechodu za primeranú úplatu k pozemkom a objektom cez parcely č.2149/13, 2149/31, 2149/50 v prospech tretích osôb - jednotlivých vlastníkov nehnuteľností pôsobiacich v areáli predávajúceho Niklová huta, š.p. v likvidácii podľa č. V 3676/96 zo dňa 29.1.1997 - Sereď vz 110/97 por. č. 12, 13, 14 Právo prechodu cez parc.č.2149/71 v LV č. XXXX k parc. č. 2149/69, 2149/70, 2149/54 podľa č. V 2132/94 z LV č.XXX - VZ 886/96 - z LV č. XXX

1. Vecné bremeno v prospech Sereďského cukrovaru a.s., pre prístup, správu a údržbu energetických sietí a potrebných rozvodov a kanalizácie na parc. č. 2149/29, 2150/1, 2150/2, 2149/36, 2149/37, 2149/38, 2148/2, 2148/6, 2149/26, 2149/27, 2149/13, 2149/31, 2149/50, podľa č. V 23/97 zo dňa 29.1.1997 - Sereď v.z. 110/97 Odpísané z LV č. XXX-v.z. 66/2006;

1. Vecné bremeno podľa § 10 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. - právo vstupovať na pozemky parc.č. 2149/50, 2149/77, 2149/13 v rozsahu vymedzenom geom. pl. č. 34/2011 a spôsobom nevyhnutným na výkon povolenej činnosti výroba elektriny, dodávka elektriny, distribúcia elektriny a právo odstraňovať a okliesňovať stromy a iné porasty, ktoré ohrozujú bezpečnosť alebo spoľahlivosť prevádzky energetických zariadení v prospech oprávneného - SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Cukrovarská 726, 926 01 Sereď, IČO: 31 568 386 - držiteľa povolenia výroba elektriny, dodávka elektriny, distribúcia elektriny vydaného Úradom pre reguláciu sieťových odvetví - povolenie č. 2005E 0121 podľa Z 3449/2011 z 9.8.2011 - č.z. 183/11 Č.

38. Kasačný súd mal preukázané z LV XXXX, k.ú. G., obec Sereď, na nehnuteľnosti vedené na žalobcu v celosti, v časti C- Ťarchy.

1 Por.č.: Zriaďuje sa vecné bremeno v prospech Sereďského cukrovaru a.s. pre prístup, správu a údržbu energetických sietí, potrubných rozvodov a kanalizácie na parc.č.3663/89, 3663/124, 3663/149, 3663/150, 3663/151, 3663/114, 3663/115, 3667/6 podľa V 23/97 29.1.1997-v.z.110/97, v.z.626/97

1.Zriaďuje sa vecné bremeno pre povinnosť umožniť právo prechodu za primeranú úplatu k pozemkom

a objektom cez parc.č. 3663/114, 3663/115, 3667/6 v prospech tretích osôb - jednotlivých vlastníkov nehnuteľností pôsobiacich v areáli predávajúceho Niklová huta š.p. v likvidácii podľa V 3676/96 z 29.1.1997-v.z.110/97,v.z.626/97

1.Vecné bremeno podľa § 10 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. - právo vstupovať na pozemky parc. č. 3663/114, 3663/108, 3663/18 v rozsahu vymedzenom geom. pl. č. 34/2011 a spôsobom nevyhnutným na výkon povolenej činnosti výroba elektriny, dodávka elektriny, distribúcia elektriny a právo odstraňovať a okliesňovať stromy a iné porasty, ktoré ohrozujú bezpečnosť alebo spoľahlivosť prevádzky energetických zariadení v prospech oprávneného - SLOVENSKÉ CUKROVARY, s.r.o., Cukrovarská 726, 926 01 Sereď, IČO: 31 568 386 - držiteľa povolenia výroba elektriny, dodávka elektriny, distribúcia elektriny vydaného Úradom pre reguláciu sieťových odvetví - povolenie č. 2005E 0121 podľa Z 3449/2011 z 9.8.2011 - č .z. 982/11.

39. V správnej žalobe, ako aj v kasačnej sťažnosti, žalobca popieral skutočnosť, že vecné bremená z uzavretých zmlúv prešli na žalobcu a tvrdil, že právo z vecných bremien nevzniklo ani obchodnej spoločnosti CUKROVAR NOVA, a.s., so sídlom Sereď, ktorý zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 14.12.1998 previedol na Sereďský cukrovar, a.s., Sereď (po zmene formy obchodnej spoločnosti na s.r.o. na zúčastnenú osobu Sereďský cukrovar, s.r.o., Sereď) časť podniku, ktorá predstavuje výrobu cukru v pevnej a tekutej forme a vlastnícke právo ku všetkému majetku, vzťahujúceho sa na výrobu cukru, vrátane hmotného a nehmotného majetku, periférne zariadenia, právne a faktické príslušenstvo, technické zariadenie cukrovaru, vybavenie cukrovaru, ako aj ďalší majetok špecifikovaný v prílohe č. 1 k tejto zmluve.

40. Žalobca tvrdil, že Sereďský cukrovar, a.s. a následne Sereďský cukrovar, s.r.o. nie je nositeľom vecných práv, keď podľa žalobcu ku vkladu do katastra nehnuteľností nedošlo.

41. Kasačný súd poukazuje na chronológiu veci a postup, akým Sereďský cukrovar, a.s. následne nadobudol vlastnícke práva k predmetu dražby Niklová Huta, š.p. v likvidácii. Následne tento podnik nadobudol CUKROVAR NOVA, a.s., Sereď a predajom časti podniku ho nadobudol Sereďské cukrovary, a.s., Sereď, zmenený na obchodnú formu Sereďský cukrovar, s.r.o., Sereď.

42. S poukazom na ust. § 477 a nasl. Obchodného zákonníka aj podľa kasačného súdu prešli na zúčastnenú osobu všetky práva týkajúce sa prevádzaného podniku (časti podniku), vrátane vecných práv, ktoré vyplývajú zo zmlúv o zriadení vecných práv, ktoré uzavrela Niklová huta, š.p. v likvidácii so žalobcom, ako aj Sereďský cukrovar, a.s. so žalobcom a ďalších zmlúv o zriadení vecných práv, ktoré sa týkali predaja časti podniku CUKROVAR NOVA, a.s., Sereď zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 14.12.1998. Existencia týchto vecných bremien navyše vyplýva zo zápisov v katastri nehnuteľností, z listov vlastníctva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ktoré v časti C ťarchy LV č. XXXX, k.ú. G. a LV č. XXX, k.ú. S. G..

43. Kasačný súd súhlasí s názorom, že neexistencia dohody o výške odplaty a existencia súdneho konania, v ktorom sa žalobca domáhal, aby súd určil výšku odplaty za zriadenie vecného bremena, nie sú takými skutočnosťami, pre ktoré bol povinný správny orgán správne konanie prerušiť.

44. Práva z vecného bremena v prospech ďalšieho účastníka vyplývajú zo zápisov v katastri nehnuteľností (§ 1 zákona č. 162/1995 Z.z.). Dojednanie odmeny za užívanie vecného bremena nemá vplyv na výkon práv z vecného bremena, preto žalobcom navrhované vykonanie dôkazu dopytom na Okresný úrad Galanta (tak ako uviedol v kasačnej sťažnosti v sťažnostnom bode II. i/ je pre posúdenie veci irelevantné.

45. K námietke sťažovateľa, že stavebník (zúčastnená osoba) nedisponuje právom, ktoré by ho oprávňovalo na uloženie inžinierskych sietí, ktoré majú slúžiť k riadnemu užívaniu stavby na potrubné mosty, nachádzajúce sa v areáli bývalej Niklovej huty, ktoré sú výlučným vlastníctvom žalobcu, že stavebník nemá zabezpečený prístup k potrubným mostom cez pozemky, na ktorých sa nachádzajú za účelom údržby a opravy a správy týchto inžinierskych sietí, kasačný súd konštatuje, že predmetom

prevodu dražbou Niklovej huty, š.p. v likvidácii, Sered', tak ako vyplýva zo zápisnice o dražbe zo dňa 29.06.1994, bolo všetko, čo slúžilo a bolo predmetom podniku Niklová huta, š. p. v likvidácii.

46. Podľa kasačného súdu nie je relevantné pre posúdenie veci zistenie, kto je vlastníkom tzv. potrubných rozvodov, keď v zmluve o zriadení vecného bremena, ktorú uzavrel Sered'ský cukrovar, a.s. so žalobcom dňa 18.11.1996, je vymedzené vecné bremeno v časti III. bod 1, aby žalobca strpel umožnenie prístupu pre správu a údržbu energetických sietí potrubných rozvodov (nadmerných i podzemných), ako aj kanalizácie, pre Sered'ský cukrovar, a.s., Sered'. Tieto skutočnosti vyplývajú aj zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 14.12.1998, čo je možné, podľa názoru kasačného súdu, stotožniť s označením predaja a kúpy v bode 1.1 zmluvy o predaji časti podniku, keď predmetom bol investičný majetok cukrovaru, vzťahujúci sa na jeho výrobu, ktorý zahŕňal okrem iného periférne zariadenia, ako aj faktické príslušenstvo, technické zariadenie cukrovaru, teda všetko to, čo slúži k zabezpečeniu prevádzky cukrovaru.

47. K námietke sťažovateľa, že zúčastnená osoba - stavebník nemá právo na uloženie inžinierskych sietí, kasačný súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmania je rozhodnutie, ktoré sa týka zmeny už skôr vydaného a niekoľkokrát doplneného, zmeneného, integrovaného povolenia, keď k zmene tohto povolenia došlo z dôvodu povolenia pre prevádzku stavby „Kotolňa na výrobu tepla a pary“, „Spaľovanie Bioplynu na kotle K2“, ako aj „Odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd z areálu býv. Niklová huta“ do užívania. Jedná sa o užívacie kolaudačné rozhodnutie. Pokiaľ žalobca tvrdí, že došlo zo strany stavebníka k uloženiu inžinierskych sietí, ktoré majú slúžiť k riadnemu užívaniu stavby, bez toho, že stavebník týmto oprávnením disponuje (na potrubné mosty, nachádzajúce sa v areáli bývalej Niklovej huty), ktoré sú výlučným vlastníctvom žalobcu, kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom preskúmania je užívacie povolenie a nie povolenie stavebné, preto neskúmal, či stavebník disponuje alebo nedisponuje právom, ktoré by ho oprávňovalo na uloženie inžinierskych sietí, pokiaľ táto skutočnosť by bola rozporná, mala byť predmetom skúmania v stavebnom konaní a nie v konaní kolaudačnom. Túto námietku vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú, pričom nezistil, že užívacie povolenie je v rozpore so stavebným povolením.

48. Ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd námietku, že napadnutý rozsudok správneho súdu nie je dostatočne zdôvodnený. Ustanovenie § 137 SSP je však potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003, sp.zn. IV. ÚS 115/03). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ Európsky súd pre ľudské práva ale súčasne tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, č. sťažnosť 18390/91 a rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, sťažnosť č. 18064/91).

49. Kasačný súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie správneho súdu nezodpovedalo ust. § 137 SSP. Napriek tomu, že je stručné a zdôvodnenie napadnutého rozsudku správneho súdu nie je rozsiahle, nemožno konštatovať, že sa správny súd dostatočne vysporiadal so všetkými žalobnými bodmi, obsiahnutými v správnej žalobe.

50. Kasačný súd mal existenciu vecných bremien preukázanú, tak ako už v tomto rozhodnutí konštatoval, z výpisov z LV č. XXX, k.ú. S. G. a LV č. XXXX, k.ú. G.. V správnom konaní zúčastnená osoba Sereďské cukrovary, s.r.o. tvrdil, že vecné bremená, vyznačené v uvedených LV, mu postačujú na zabezpečenie prístupu, ako stavebníka, k stavbám. Žalobca v kasačnej sťažnosti tvrdil, s poukazom na ust. § 151 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, že na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností a že z katastra nehnuteľností nie je zrejmé, či sa stavebník pokúšal o zápis zmeny v subjekte oprávneného z vecných bremien a či tento zápis zo strany Okresného úradu Galanta, katastrálny odbor, bol odmietnutý a z akých dôvodov, pokiaľ k tomu došlo. Žalobca v súdnom prieskume spochybňoval, že by subjektu CUKROVAR NOVA, a.s. vzniklo právo z vecných bremien a tvrdil, že stavebník sa o tento zápis pokúšal, avšak bezúspešne, preto žiadal vykonať dôkaz dotazom na Okresný úrad Galanta, katastrálny odbor, či k návrhu stavebníka na zápis zmeny v subjekte oprávneného z vecného bremena došlo a s akým výsledkom. V konaní žalobca tvrdil, že stavebník nedisponuje právom, ktoré by ho oprávňovalo na prechod cez pozemky, na ktorých sú umiestnené účelové neverejné komunikácie, patriace žalobcovi, a nemá zabezpečený prístup k stavbe, ktorej povolenie užívania je predmetom správneho konania. Súčasne poukázal, že právo zúčastnenej osoby na prechod cez pozemky žalobcu, nachádzajúce sa v areáli bývalej Niklovej huty, po účelových komunikáciách, podlieha v znení zriadených vecných bremien splneniu recipročnej povinnosti zo strany stavebníka, úhrade primeranej odplaty za užívanie.

51. K týmto námietkam kasačný súd konštatuje, že existencia vecných bremien vyplývala z LV č. XXX a č. XXXX a zápis vecných bremien, podľa tvrdenia stavebníka Sereďské cukrovary, s.r.o. v správnom konaní, postačuje na zabezpečenie prístupu stavebníka k stavbám.

52. Kasačný súd konštatuje, že vklad vecných bremien, vyplývajúcich zo zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 02.12.1996, ako i zo zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 18.11.1996 vyplýva z vkladového konania pri zmluve zo dňa 02.12.1996, V-3676/96 a pri zmluve z 18.11.1996, V-23/1997, keď skutočnosti boli zapísané do výkazu zmien pod položkou 110/97. Nie je relevantné tvrdenie sťažovateľa, že nedošlo k zápisu vecných bremien v katastri nehnuteľností. Čo sa týka právneho nástupníctva kasačný súd poukazuje, že práva zo zmluvy o zriadení vecného bremena z 02.12.1996 odkladované pod č. V-3676/94 prešli z Niklovej huty, š.p. v likvidácii (v chronológii, ako je konštatovaná v rozhodnutí správneho orgánu) až na zúčastnenú osobu, aj v prípade zmluvy o zriadení vecného bremena z 18.11.1996. Kasačný súd konštatuje, že vecné bremeno, vyplývajúce z obsahu týchto zmlúv je čiastočne v prípade CKN parciel č. 3363/89, 3363/114, 115, 124, 149, 150, 3367/6 a 3363/149, 150, 151 zapísané na LV č. XXXX, k.ú. G.. Ani z obsahu správnej žaloby, ani kasačnej sťažnosti nie je kasačnému súdu zrejmé, vo vzťahu k zriadeniu ktorého vecného bremena, k pozemkom iným ako na LV č. XXXX, k.ú. G. a LV č. XXX, k.ú. S. G., žalobca má za to, že nedošlo ku vkladu vecných práv do katastra nehnuteľností.

53. Kasačný súd opakovane konštatuje, že pre posúdenie veci správnym orgánom bola relevantná existencia vecných práv, vyplývajúc z LV č. XXXX, k.ú. G. a č. XXX, k.ú. S. G., ktorá nebola hodnoverným spôsobom žalobcom spochybnená v správnom konaní, keď žalobca nešpecifikoval a nepreukázal, že by na základe iných listov vlastníctva si práva vyplývajúce z vecných bremien stavebník uplatňoval voči žalobcovi. Je potrebné konštatovať, že v kasačnej sťažnosti, ani v správnej žalobe nepreukázal žalobca také skutočnosti, na základe ktorých by bolo preukázané tvrdenie, že zúčastnená osoba nedisponuje právom, ktoré by ho oprávňovalo na prechod cez pozemky, na ktorých sú umiestnené účelové neverejné komunikácie patriace žalobcovi a že nemá zabezpečené právo prístupu ku stavbe, ktorá bola predmetom kolaudačného konania. Kasačný súd navyše zdôrazňuje, že predmetom prieskumu je rozhodnutie kolaudačné a nie stavebné a z tohto dôvodu bolo potrebné, aby tieto námietky boli posudzované a vyhodnotené ich vecná správnosť v stavebnom konaní. Keď účelom kolaudačného

konania a povinnosťou stavebného úradu je skúmať najmä, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky, určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej je povinný stavebný úrad skúmať, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení. V kolaudačnom konaní predovšetkým zisťuje stavebný úrad, či na dokončenej stavbe neexistujú závady brániace jej užívaniu a v prípade uvedeného zistenia určiť lehotu na ich odstránenie, prípadne kolaudačné konanie preruší.

54. Zákon č. 50/1976 Zb. v § 81b stanovuje podmienky, kedy správny orgán kolaudačné rozhodnutie nevydá. Jedným z dôvodov pod písm. c/ je, keď nie je zaistený bezpečný prístup a príchod k stavbám. Kasačný súd opätovne zdôrazňuje, že predmetom preskúmania je rozhodnutie o povolení užívania predmetnej stavby v súlade s ustanoveniami zákona č. 50/1976 Zb., ako aj zákona č. 39/2013 Z.z.

55. Kasačný súd aj tieto námietky sťažovateľa považoval za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť zákonnosť správnym súdom preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

56. Na základe uvedených skutočností kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

57. Sťažovateľ v kasačnom konaní nemal úspech, preto mu kasačný súd právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario. Kasačný súd nezistil zákonné podmienky pre priznanie práva na náhradu trov kasačného konania žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania postupom podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 a § 169 SSP.

58. Najvyšší súd SR rozhodol v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 57/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.